

ALKORYTMI



2/2003

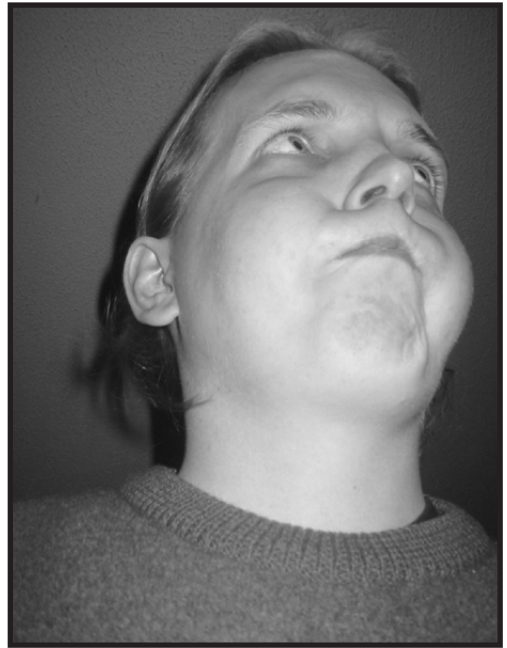
Pääkirjoitus

Kevät, väittävät... Aurinko käy päivä päivältä korkeammalla, ja Wappu jo lurittelee seireenimäisiä kutsujaan. Tenttikauden jälkeen kesä tuo odotetun tauon monen opiskeluun kun tietoteekkarit, niin tuoreet kuin hieman kuluneemmatkin, pääsevät kirmaamaan vapaudessa.

Jotta hyvää odottaessa pitkästys ei pääsisi valtaamaan Suomen toivojen mieliä, on met-sää tuhottu jälleen yhden Alkorytmi -numeron vaatima määrä – nokkelimmat tämän jo varmasti oivalsivatkin. Hiljainen hetki korpi-metsän muistolle on jo pidetty, joten kyynel pois silmäkulmasta!

Myös tässä numerossa kansien välistä löytyvät toimituskunnan ja avustajien syvimmat tunnot ja synkimmät patoutumat – toinen toistaan hienompien journalististen mestari-teosten muotoon naamioituina.

Alkorytmin historian pitkäikäisin jatko-sarja “sivunumerot” etenee tuttuun tahtiinsa tässäkin numerossa, ja jokunen muukin artikkeli sivuille on saatu ängettyä. Eiköhän sieltä jokainen omansa löydä...



Seuraava Alkorytmi ilmestyykin sitten uusien kujeidensa kanssa vasta syksyllä. Vierotusoireita helpottamaan julkaistaan (tekniikan salliessa) kansan ihasteltavaksi Alkorytmin weppilisäke “W3lkorytmi”. Tiedotetaan kun tiedetään...

Tämä tästä ja lehden kimppuun, hus!

Nautinnollisia lukuhetkiä!

Ilkka Neuvonen,
vastaava päätoimittaja

Alkorytmi

2/2003

Vastaava päätoimittaja

Ilkka Neuvonen

Päätoimittaja

Annu Myllyniemi

Toimittajat

Tomas Günther

Anu Markkola

Jussi Koponen

Vapaat

Simo Neuvonen

Eeva Mustonen

Riku Saikkonen

Klaus Ihlberg

Ulkoasu

Simo Neuvonen

Annu Myllyniemi

Tomas Günther

Kansikuva

Tomas Günther



Alkorytmi

Tietokilta ry:n kiltalehti

Postiosoite:

PL 5400

02015 TKK

Painos:

200 kpl

Painopaikka:

Scanseri Oy, Helsinki

2 **Pääkirjoitus**

3 **Sisältö**

4 **Puhiksen mietteitä**

Kerhot, senioritoiminta ja strategia...

5 **Listat: Kohtalokkaat vesikulkuneuvot**

6 **Kotimaan Pitkä 2003**

Kaikenkattava excursioraportti

11 **Uno Voima**

12 **Hallituksen pöytäkirjoista poimittua**

Hei! Nää on tärkeitä asioita! Keskittykää!

14 **Nethack - pelien kuningas**

16 **T-naiset**

Annu ja Anu analysoivat

18 **100 sanaa: Henki**

20 **Jännittävä jatkokertomus, osa II**

22 **Opi hangul! Kieli pitkällä -sarja alkaa**

25 **Alkorytmi 1111 vuotta sitten**

26 **Puuhapalsta**

27 **Niksi-Pertti**

27 **Pilakuva**

Wapun '03 ohjelmaa:

29.04. Kello 18 alkaa fuksispeksit Dipolissa, jonka jälkeen yhdeksän maissa siirtyvät jäynäjoukkue omana ja muut omina ryhminään velvollisuuksiensa pariin tummenevaan keväiseen yöhön. Fuksit, kannustusta speksi- ja jäynäjoukkueelle, sillä he ovat ansaitsemassa teille sitä syksystä asti odotettua päänlämmitintä.

KILTATYTTÖ

Succubus



Vieheä, mutta ah! niin petollinen kaunotar

Puhiksen mietteitä

Aleksi Ahtiainen,
Tietokillan puheenjohtaja 2003

Hei!

Kylläpä aika rientää. Tuntuu, että vasta äsken oli tammikuu ja nyt mennään jo wappuun. Tekemistä on tosiaankin ollut riittämiin tässä kevään aikana ja mukavaahan se vain on, kun ei aika tule pitkäksi.

Maaliskuun lopussa oli toisen kerran Tietokillan vuoro järjestää NUCCC, eli The Nordic University Computer Club Conference. Edellisestä kerrasta olikin vierähtänyt aikaa 15 vuotta. Vuonna 1988 järjestelyissä oli mukana myös oman alamme ammattiyhdistys OtaDATA ry, jonka toiminta näyttää olleen jäissä usean vuoden ajan. Aktiiviset ammattiyhdistykset varmasti hyödyntäisivät ja yhdistäisivät kiltaamme kuuluvia opiskelijoita vielä nykyäänkin varsinkin siinä vaiheessa, kun kiltatoiminta ei enää niin paljon vedä mukanaan, mutta loppupuolen opiskelijoita on vielä jäljellä. Tällä hetkellä aktiivisesti toimivat yhdistykset DOT, Käyttäjien ystävät ja Iteraatio eivät vain tavoita kovin kattavasti läheskään kaikkia tietotekniikan monille eri aloille suuntautuneita osastomme opiskelijoita.

Toinen minua mietityttänyt aihe on ollut kiltamme senioritoiminta, joka on viime vuosina päässyt taantumaan. Saisimmeko pysyvyyttä senioritoimintaan esimerkiksi kannustamalla vanhempia kilta-aktiiveja perustamaan erillisen yhdistyksen, seniorikillan? Vai pitäisikö senioritoimintaa jatkossakin pyrkiä järjestämään Tietokillan puitteissa? Tuntuu, että seniorisihteerin

vaihtuessa lähes vuosittain voi useamminkin tapahtua niin, että toiminnan jonakin vuonna laannuttua sen käyntiin potkiminen on taas kovan työn takana. Kilta-aktiiviporukka

Kuva: Ville Saarinen



Puheenjohtajamme tutustumassa vanhoihin Alkorytmeihin

kun on suurelta osin hyvin nuorta, eivätkä he siksi koe senioritoimintaa kovin oleelliseksi osaksi omaa toimintaansa.

Senioritoiminta on yksi esimerkki toimintamuodosta, jonka vakiinnuttaminen kunnolla yhden virkakauden aikana ei käytännössä onnistu. Aktiivisen ja vakiintuneen senioritoiminnan tulokset ja hyödyt killalle näkyisivät kunnolla vasta useampien vuosien kuluttua. Miten saada tämänkaltaista toimintaa pyörimään killassamme, kun toimijat vaihtuvat suurelta osin vuosittain ja suunnitelmia ei koskaan tehdä paljon vuotta pidemmälle etukäteen? Tämä lyhyiden suunnitelmien teko ja ihmisten vaihtuvuus näkyi hyvin lukiessani Kotimaan Pitkä -bussissa Alkorytmejä vuodesta 1986 alkaen. Aiempien vuosien puhisten kirjoituksia lukiessani to esiin, että monet kiltatoiminnassa kohdatut ongelmat toistuvat vuodesta toiseen ja aina kulloinenkin aktiiviporukka kokee ongelman vain senhetkiseksi. Sitten käytetään voimavaroja siihen, että ongelmiin keksitään lyhyen kantaman ratkaisuja, jotka on nekin usein

keksitty jo monta kertaa aiemmin.

Ratkaisu voisi olla pidempiaikaisen strategian tekeminen kiltalle. Sen voisi nimitää kiltamme henkeen sopivasti vaikkapa viisivuotissuunnitelmaksi :) Olisi hyvä olla yksi tiivis dokumentti siitä, mihin olemme menossa ja miksi. Suunnitelman avulla olisi nopeaan tahtiin vaihtuvien aktiivienkin sitten aina helpompi vuosittain ymmärtää koko killan merkitys ja tavoitteet. Suunnitelmaa muodostettaessa voisimme myös asettaa tavoitteita esimerkiksi senioritoiminnan kehittämiseksi useamman vuoden päähän eteenpäin ja miettiä sitten sopivia vuosittaisia välitavoitteita.

Jätän ajatuksen nyt hautumaan wapun yli, keskustellaan asiasta laajemmin vaikkapa toukokuun kuukausikokouksen yhteydessä. Hauskaa wappua, onnea tenttikaudelle ja mukavaa sen jälkeistä kesälomaa kaikille!

toivottaa puhis-Leksa

MAINOS

+--+
|. % |
##@% |
+--+

Tipor's Delicatessen

**Gourmet-ruokaa Turmion
luolissa tasolla 8!**

nethack-juttu keskiaukeamalla!

Listat

Kohtalokkaat vesikulkuvälineet

Jussi Koponen

1. Titanic

Laiva, jonka piti olla uppoamaton, mutta veikin mukanaan pohjaan 1523 (68%) kaikkista 2228:ta matkustajastaan 15.04.1912. Mukana oli myös 63 suomalaista, joista ainoastaan parikymmentä pääsi Amerikkaan asti.

2. Estonia

Entinen suomalaisalus, alunperin Viking Sally, upposi Utö-saaren edustalle 28.09.1994 ja vei mukanaan 852 (86%) 989:sta matkustajastaan. Alus lepää nykyään noin 70-80 metrin syvyydessä.

3. Wasa-laiva

Wasa-laiva oli aikoinaan mahtava sotalaiva, jonka uskottiin olevan uppoamaton. Se kuitenkin upposi neitsytmatkallaan vuonna 1628 vain noin kilometrin päässä satamasta.

Wasa-laiva nostettiin Tukholman edustalta 24.4.1961, ja laivasta löydettiin Paavo Nurmen pronssinen patsas. Tämä oli arkeologinen sensaatio. Kun asia paljastui teekkarijännäksi, ottivat ruotsalaiset pahemman kerran nokkiinsa.

4. Soutuvene

Ikävä kyllä useiden suomalaisten hyvä ystävä muutaman promillen jälkeen, varsinkin miesten, varsinkin juhannuksena.

5. Tallink

Varsin kohtalokkaita reissuja odotettavissa Länsiterminaalista lähtijöille.

Pitkällä pohjoisessa

Teksti: Ilkka Neuvonen

Kuvat: Simo Neuvonen

Huhtikuun alussa Tietokilta keräsi perinteiseen tapaan edustuskelpoisen osaston jäsenistöstään ja lähetti tämän bussissa puikkelehtimaan halki Suomen.

Matkalla sattuu ja tapahtuu, ja artikkelissa pyritään valottamaan ulkopuolisellekin Kotimaan Pitkän 2003 (3.4 - 7.4) tapahtumarikasta taivallusta.

Torstai - Matkaan, veli hopea!

Matka alkoi JMT:n laidasta kahdeksan aikaan aamulla. Uniset matkalaiset valuiivat tasaiseen tahtiin kohti tien laidassa odottavaa linja-autoa. Osalla oli aavistus siitä mitä tuleman pitää, mutta joillekin kokemus oli ensimmäinen laatuaan. Muutaman päivän kulluttua moni tulisi olemaan, jos nyt ei sentään viisaampia, niin ainakin valaistuneempia.

Väki saatiin bussiin yhtä poikkeusta lukuun ottamatta, ja kun useista soittoyrityksistä huolimatta joukko pysyi yhden vajaan, suunnattiin bussin keula

kohti T-taltoa. Kiltahuoneelta tarvittiin lappo ja kanisteri, jotta Ville "Vuti" Hartikaisen helmeilevän kirkas, lähes loppuun käynyt punaviini voitaisiin siirtää käymisastiasta hieman helpommin kuljetettavaan pakkaukseen. T-talolta suunta otettiin kohti Turkua, jossa olisi retken

ensimmäinen välietappi, Synergiapäivät.

Osa väestä yritti vielä bussissa kerätä voimia tulevien päivien tarpeita varten, mutta merkittävä joukko aloitti matkatunnelman hakemisen heti maantien alkaessa kiittää alla.

Jommalkummalpuol jokkee

Varsin joutuisasti sujuneen matkan päätteeksi vilkaisu bussin ikkunasta varmisti oletuksen todeksi: Turussa sitä ollaan.

Ruokatankkauspysähdyksen jälkeen nopea majoittautuminen Kupittaa vanhalle asemalle, josta retkikuntamme siirtyi Turun Datacityä kohti. Tiedossa oli, että Synergiapäivät järjestettiin kyseisessä rakennuksessa.

Pienen harhailun päätteeksi ryhmämme löysi luentosalin joka vaikutti oikealta paikalta ja paikatkin löytyivät näppärästi salin takaosasta.

Päivän virallisessa ohjelmassa oli yritys-esittelyjä. Lähes kiljuimme riemusta.

Esitykset olivat äärimmilleen viritetyn mielenkiintoisia ja väkeä alkoikin kaikota jo ensimmäisen esityksen päätyttyä, mutta osa jaksoi sinnikkäästi istua vastaanottavaisen näköistä esittäen aina viimeiseen lauseeseen asti. Esitysten päätyttyä suuntasimme majoitustiloihin punomaan suunnitelmia illaksi.

Osa katsoi järkeväksi lähteä ravintola Proffan Kellariin ottamaan osaa synergiapäiviin liittyvään tikkakisaan – ja taisipa

siitä jokunen muutaman oluen voittaakin. Itse kuuluiin joukkoon, joka pienen pohdiskelun jälkeen päätti lähteä tutustumaan Turun Yliopiston Ylioppilaskunnan saunaan, jonka lähinnä trooppiseksi kuvailtavan ilmaston koeajettuamme siirryimme tietokiltalaisten pöytään Proffan



Vastaanottavaisen näköistä excukansaa

Kellariin. Ravintolassa olikin varsin mukava ilmapiiri, mutta kellon edetessä siirtyminen ruokailun kautta Kupittaalalle tuli ajankohtaiseksi, ja näin myös tehtiin. *Juhlakansaa.*

Mainetta ja kunniaa

Illan alkaessa hämärtyä ja kellon lähestyessä yhdeksää väki alkoi ryhmittyä Kupittaan vanhan aseman toiselle, illan bileille varatulle puolelle. Jännitys oli käsinkosket-



teltava, sillä ensimmäisenä ohjelmanumerona oli Asteriskin juomapeli, Lemminkäisenkierros. Jännitys tosin muodostui lähinnä ilmassa olevasta epätietoisuudesta siitä, tuleeko peliin riittävästi joukkueita. Kiertävän huhun mukaan ilmoittautumisinnokkus oli päivällä ollut varsin nihkeää.

Epäilyistä huolimatta peli saatiin kuitenkin pyörimään neljän joukkueen voimin. Näistä kaksi olivat otaniemeläisiä, TiK I (allekirjoittanut, Jussi "Ranksu" Koponen ja Ville "Vuti" Hartikainen) ja TiK II (Minttu "Eeva" Mustonen, Henri "Pähkis" Hassel ja Iiro "Iiro" Ojala). Vastusta asettuivat tarjoamaan Asteriskin kolmen fuksin joukko ja lappeen Rannan "edustusjoukku".

Jo alkumetreillä me TiK I:n voimin aloitimme vahvasti heittämällä heti kärkeen viiden ykkösen putken. TiK II puolestaan heitti suurempia silmälukuja, ja piti itsensä tiiviisti kiinni kultajahdissa. TiK I oli juuri saavuttamassa uudelleen muiden joukkueiden letkan häntää, kun kohtalo sinetöityi, ja saavuimme ainoana joukkueena erikoisruutuun "Silmukka" ja näin ollen ylimääräiselle yliopistonmäen kierrokselle.

Kylmät faktat oli hyväksyttävä, ja pikaisen pohdinnan tuloksena päätimme jättää speaktaakelinomaisen "koko joukku sormet kurkussa"-bufferityhjennyksen suorittamatta ja keskittyä hankkimaan pelimaksua mahdollisimman suu-

rella korolla takaisin unohtaen palkintopallin korkeimman sijan.

TiK II puolestaan noudatti tasaisen tappavaa suoritustahtia ja onnistuneen loppukirin päät-

teeksi kädet voitiin nostaa pystyyn – voitto kaikkinen kyseenalaisine kunnioineen tuli tulikin Otaniemeen. Voittajajoukkueen jäsenet saivat palkinnoksi kaksi pulloa mallasjuomaa ja muut joukkueet puolestaan jäivät pelinjohton

avuksi parhaan kykynsä mukaan helpottamaan pelivälineiden poisroudaajien muuten niin kovin raskasta taakkaa.

Pöydän tyhjennyttyä loputkin joukkueet siirtyivät yleiseen bilemoodiin ja alkoi päätön hortoilu ympäri asemarakennusta. Illan bändinä esiintyi jonkin sortin turkulaisten tietoteknikkojen poppoo ja kävipä lavalla mikrofonin varressa vierailemassa myös Otaniemen oma Kim "Respector" Dikert. Yleistä biletystä jatkui ilman kummempia kummelluksia niin myöhään kuin kustakin hyvältä tuntui. Pari ilmeisesti majoittujia vahtimaan asetettua paikallista jatkoikin mallikkaasti koko yön, ja muutama aamuvirkku heräsi noiden ystävällisten turkumaaneläjien kanssa käynnistämään perjantaipäivää jo kukonlaulun aikoihin.

Perjantai - Kohti pohjoista

Aamutuimaan lappeen Rantalaisten poppoo katkaisi maittavan unen pieneksi hetkeksi siirtyessään mekastaen bussiinsa, joka suuntasi kohti Tamperetta. Punaisen värin kaikottua keskuudestamme saatoimme ummistaa silmämme uudelleen varmasti tarpeeseen tulevan levon maksimoimiseksi. Aavistuksen myöhemmin silmät aukesivat kuitenkin uudelleen, sillä paikalle saapui yllättäen lappeen Rannan urho, J.C. Kyseinen herra oli edellisenä iltana vahingossa

päässyt melkoisen mittavan kiljuhualan saattelijana paikallisten sinivuokkojen majoitustiloihin ja oli nyt palailmassa sieltä. Vieraanvaraisuus ei voinut olla aivan vähäistä, sillä J.C. oli saanut isänniltään kodikkaan ilmapiirin lisäksi lenkarin. Kupittaan majoituksesta JC löysi paremmin sopivan parin omalle kengälle ja pienen odottelun jälkeen siirtyi omiensa seuraan viihdyttämään linja-automatkestajia.

Lopullinen ylösnousemus koitti puolen yhdentoista tienoilla kun pakkauduimme tavaroinemme linja-autoon ja suuntasimme ajo-ohjeet urkittuamme kohti Impivaaran uimahallia. Valtaosa seurueesta livahti ketterästi polskuttelemaan mahdollisia dageneftereitä unholaan, mutta jokunen käännytettiin portilta takaisin sikäläisen ”vähän tiukemman linjan” seurauksena. Jonkinasteista korrelaatiota oli havaittavissa niiden aiemmin mainittujen aamuvirkkujen ja uimahallin kahvioon siirtyneiden välillä.

Aikamme polskuteltuamme siirryimme tolppakaljaryhmän kahviosta noudettuamme takaisin bussiin ja singahdimme noutamaan lauman tur-



verran aikaa, että ei aivan ehtinyt kunnolla syödä, joten turistitärppien ja nähtävyyksien kuvaukset jäävät tällä kertaa hamaan tulevaisuuteen. Muonatankkauksen jälkeen pyöräytettiin jälleen koneet käyntiin ja vaihdetta silmään – tähtäimessä Vaasa.

Wazzaa!?

Tutustuminen Vaasaan aloitettiin pallopelien parissa, ja ensimmäinen pysähdys suoritettiin keilahallilla. Tunti meille varattua aikaa vierähti joutuisasti keiloja ja vähän muutakin kaadella. Aikaa olisi saanut olla enemmänkin, siinä määrin viihtyisää puuhaa tuo pallon paiskominen oli.

Seuraavaksi bussi seisahtui Palosaaren järjestötilan viereen, ja sekalainen joukkioimme asteli kantamuksineen majoitustilanamme toimivaan rakennukseen. Turkulaiset asettuivat liikuntasaliin ja luonnollisesti jonkinasteista ylemmydentunnetta kokiessamme me otaniemeläiset ahtauduimme liikuntasalin laidalla sijainneelle näyttämölle. Hirvittävästi ponnistellen ja hyytävää viimaa vastaan taistellen löysimme viimein kauppaliikkeen (matkaa n. 10 m), jossa vaihdoinme valuuttaa erinäisiin hyödykkeisiin. Sen jälkeen asetuimme majoitustilaan viettämään



Ulkometsurin excutukka

kulaisia tietoteknikkoja matkaamaan kanssamme. Saavutettuamme mukavan ahtaan ilmapiirin kulkuvälineeseemme pudistelimme Turun tomut vaatteistamme ja suuntasimme kohti Poria.

Porin syväluotaukseen oli varattu juuri sen

alkuulta.

Musiikkia kuunneltiin, huikopaloja syötiin,



Läpsyäkin pelattiin.

(sivistyneitä) juomapelejä pelailtiin ja taisipa Tietokillan hallitus pitää kokouksenkin. Kello rakutti eteenpäin, ja kevyt tissuttelu teki tehtävänsä. Kohtuullisen vahva konsensus aiheesta “Mitä sitä turhaa baariin menemään...” vaihtui pikkuhiljaa muotoon “Jos ei muutkin lähde...” ja tästä edelleen kriittiseen ajatelmahan “Baariin!”.

Niin sitä sitten lähdettiin kohti erästä varsin muodikasta anniskeluravintolaa, jossa ihmiset pääsivät viimein tyydyttämään tarpeensa ostaa kalliita juomia, hävitä naurettavia summia pelipöydässä ja tanssahdella kuin huomista ei olisikaan.

Ei kuitenkaan makeaa mahan täydeltä – niinpä jo merkittävästi ennen valomerkkiä lähti ensimmäinen taksilastillinen takaisin kohti majoitustiloja, joskaan majoittuminen ei varsinaisesti ollut asialistalla ensimmäisenä kohtana. Majoitusrakennuksen aulatiloissa jatkettiin epämääräistä juhlinnantapaista toimintaa, kunnes joko järki tai väsymys voitti, ja väki vetäytyi lataamaan akkujaan seuraavan päivän koettelemuksiin.

Lauantai - ookkonää Oulussa?

Kolmannen päivän herätys ei ollutkaan aivan yhtä hattarainen kuin edellisen – matkaan oli päästävä jo seitsemältä. Näin ollen nukkumapai-

kat siirrettiin bussiin, ja uinuminen kohti Oulua alkoi.

Oulussa pysähdyttiin ensin ravinnonhaku- matkalle keskustaan, ja joukkioita lähti etsimään tarkitukseen sopivia syöttöloita. Moni päätyi sammuttamaan nälkensä kankyllä (kotoisemmin pizza), ja kuuleman mukaan lätyt olivatkin varsin syömäkelpoisia ja etenkin edullisia. Ravintotarpeiden tultua tyydytetyiksi suunnattiin kohti yliopistoaluetta, missä ohjelma koostui jokavuotisesta tietoteknikkojen kokoontumisesta, Titeenien Taistosta.

Tietoteknikot kisasivat paremmuudesta varsin eriskummallisissa lajeissa, kuten turnajaisissa ja vaarallisten aineiden kuljetuksessa. Kovan kohdatessa kovan ei vaurioilta aina voi välttyä, ja nykyään Tampe-retta (aikaisemmin Oulua) edustava Vexi saikin jonkinasteisen vamman käteensä. Murtumaa epäiltiin, ja hän suunnitteli menevää näyttämään kättä lääketieteen asiantuntijalle,



Late, Ranksu, ydinjäte, Minttu ja Nanna.

kunhan Tampereen excubussi lähtisi liikkeelle – mikäli välipysäys lasaretissa sopisi kuljettajalle.

Kisailun päätyttyä linja-auto kuljetti hilpeän excujoukon loppubilepaikkana toimivalle nuorisotalolle, joka oli samalla majoitustilamme. Virittäytyminen biletunnelmiin alkoi.

Oululaiset koeajoivat uutta, varsin monimutkaiseksi osoittautunutta juomapeliään, “Pane 4 mrd menemään by Sonera” joka toimi samalla titeenien taiston viimeisenä osakilpailuna. Peliin osallistuivat joukkueet Turusta, Tampereelta,

Oulusta, lappeen Rannalta ja tietysti Otaniemestä. Tutuksi tullut joukkue (Minä, Vuti, Ranksu) istui jälleen pelipöydän ääreen suoritukseen huolellisesti keskittyneenä. Pelin ideana oli heitellä noppaa ja kulkea pelilautaa pitkin tuhlaten samalla alkupanosta – neljää miljardia – ruutujen mahdollistamia virvokkeita “lunastaen”.

Pelin koeajoluonteen ja varsin erikoisen säännöstön seurauksena pelin kulku oli varsin takkuavaa ja aluksi peli koostuikin lähinnä järjestäjien epätietoisesta pyörimisliikkeen observoinnista ja satunnaisesta suullisesta olutta, mutta jossakin vaiheessa löydettyämme sakkokaljapykälän säännöistä (kirjoittaja kiistää syyllisyytensä) alkoi juomattomien juomien määrä pöydässä kasvaa.

Ennen varallisuuden loppumista järjestävä osapuoli katsoi parhaaksi etenemismalliksi pelin keskeyttämisen tulkittuaan joukkueiden päihtymystilan kasvaneen liian suureksi. Pelinjohdon tiedustellessa jatkamishalukkuutta Otaniemen lisäksi ainoastaan Lappeenrannan edustusjoukkue oli sitä mieltä, että eihän tätä nyt vielä voi lopettaa, mutta tämä ei nähtävästi riittänyt, ja pilliin puhallettiin.

Pelitalanne keskeytyshetkellä oli melko tasainen kuluttajien pelirahojen osalta, ja voittajaksi julistettiin joku, todennäköisesti Tampere tai Oulu. Näin julmasti keskeytetyssä pelissä voitto lienee toissijaista. Tehtävänsä peli tällaisena tynkänäkin tuntui täyttävän melko tehokkaasti.

Loppuilta sujuikin tyypilliseen tapaan virvokkeita nauttien ja oveluuksia keksien – ilmeisesti kohtuullisen sakean sumun vallitessa. Eikä niitä tapahtumia kovin tyhjentävästi ole mahdollista ulkopuoliselle selittää, vaikka niistä selkeä käsitys olisikin. You have to see to believe.

Sunnuntai – kaikki hyvä loppuu aikanaan

Kolmen päivän urheilusuorituksen jälkeen enemmän ja vähemmän terve nuoriso suuntasi aamutuimaan kohti Oulun uimahallia, jossa itsensä vesiuurheiluun kykeneviksi tunteneet pääsivät virkistäytymään, ja pieni joukko jäi suosiolla ulkopuolelle odottelemaan.



Peli, jota ei koskaan pelattu loppuun.

Uudelleen liikkeelle päästyämme kotimatka Turun kautta sujui varsin vähäeleisesti ja kalpein kasvoin. Vain muutama tunki kykenevänsä jonninköiseen toimintaan erinäisten elämälle olennaisten nektarien parissa. Otaniemeen saavuttiin jopa hieman edellä alunperin arvioidusta aikataulusta, ja bussista purkautui viimeisen kerran ulos väsynyt mutta silti olosuhteet huomioon ottaen varsin onnellinen joukkio. Smökin parkkipaikalla laskettiin hävikiksi alustavasti ainakin muutama takki, digitaalikamera, puhelin ja ”poika”, joskin osa kadonneista objekteista löytyi myöhemmin matkatavaroiden seasta.

Nuutunut mutta reissuun tyytyväinen excursion joukko hajaantui omille teilleen, ja uskoisinpa, että moni lähtee reissuun myös vuoden päästä. Ja mikäs lähtiessä – jokainen Kotimaan Pitkä on ainutkertainen kokemus joka ei varmasti jätä ketään kylmäksi. Suosittelen!

”Tässä vaiheessa viimeistään olisi meidän pitänyt huomata karmea totuus; Turussa on VIELÄ kurjempi keli kuin Otaniemessä, eli sanoinkuvaamattoman PERSEESTÄ. Jos joku on suunnittelemassa viettää vappuaan Turussa, kehoittaisimme miettimään kahdesti ja ostamaan lipun esim. etelän matkaaville hiililaivoille. Jopa Puola voi vetää vertoja Turun ankeille säille. Olen katkera.”
(OtaDATAn Turun Excursio (Raportti Synergiapäiviltä), Chape & Pertti, AR 4/88)

Retkitunnelmia AR:ssä 1111 vuotta sitten

Jääköön maunoilu tällä kertaa vähemmälle. Päätin kohdistaa ystävällisen huomionne teekkarilaulujen aina niin kiehtovaan uudeelleensanoitteluun. *Alta tulee löytymään (jos sä etsit) (toim. huom. alta tulee löytyä?)* erään sävelmän sanoja ja melodiaa haastavasti runnova tekotaideteollinen tuotos. Melodian sovittaminen jäi minulta hiukan kesken, mutta ehkäpä joku kaunosielu löytää runosuonestaan jotain, mikä kertoo sävelien ja rusikoitujen sanojen yhteensovittamisen mystisen ratkaisukaavan.

; ; Veemulla ade ven kude veräsin hede, vellasta jode veettui pude veräsin pede.
Veikäleivän rede veikiä rede veöneen syde veihen mide veidän tide venua mide
veöneen lyde ; ;

Vemstart Ode!

Alkorytmin vvv-sivut!



W3lkorytmi tulee! Oletko valmis?

Hallituksen kokouksista poimittua

Kuka väitti, että kokoukset ovat tylsiä?

Kokosimme lukijoiden iloksi parhaat palat hallituksen kokouksien pöytäkirjoista. Ja kaikki keskusteluthan eivät päädy pöytäkirjaan asti... Tervetuloa hallituksen kokoukseen...

Teksti: TiKH

Kokouksessa 6 käsiteltiin ehkä vuoden tärkeimpiä asioita:

“Uusia vuosijuhlakutsuja ei ollut. Todettiin, että Kemistikillan vuosijuhlan ilmoittautuminen aukeaa pian, eikä edustajakutsua ole vielä tullut. Keskusteltiin, miten saadaan paljon edustajia mukaan juhlaan. Henri Hassel totesi, että hänellä on admin-tunnus palvelimelle, jolla kemistikillan vuosijuhlan ilmoittautuminen pyörii.”

Kokouksessa 8 taas kohdattiin opintoasioissa väistämätön tosiasia:

“Tero Hilska on vapun jälkeen schemen pääassistentti eikä hänellä ole muuta elämää ensi syksynä.”

Kokous 9 oli aamukokous...

“Susanne Salo ilmoitti, että hallitus on surkea, koska se ei jaksa herätä aamulla.”

... mistä seurasi seuraavaa:

“Eeva Mustonen ilmoitti, että Ville Hartikainen on jo kolme pulloa viiniä auki.”

“Aleksi Ahtiainen ilmoitti, että Hanna Hovi avasi viinipullosaldonsa.”

Hanna oli tosin ilmoittanut, ettei pääse, joten se siitä.



Kuva: Erno Berger

“Todettiin, että opintomestari on toivottavasti opiskelemassa.”
Edellisen kokouksen toteamuksen seurauksia kenties?

*“*** Pibla Viitanen saapui klo 10.34.”*

“Pubeenjohtaja päätti kokouksen klo 10.35.”
Fiksut säästää viisi euroa...

Kokouksessa 10 oli sensaatiouutisia:

“Henri Hassel ilmoitti, että uuden hallituksen joukkue saavutti moraalisen voiton Otaniemipelissä.”

Kokouksessa 15 hallitus lunasti paikkansa killan johdossa:

“Päätettiin tilata yksi numero Meidän taloa.”

Vaihtoehtoinahan oli vain muutama naistenlehti, ristikkolehti ja monta muuta selkeästi kiltalaisille epäsovivampaa lehteä.

“Ulkomestari oli ulkoilemassa valtion laskuun koko

viikon.”

Jos hommaan ryhdytään, niin se tehdään kun-
nolla.

Kokouksessa 16 kirjattiin elämän suuria totuuksia:

“Martti Jakobsson ilmoitti, että ulkona on terassikeli.”

“Todettiin, etteivät aikuiset ihmiset syö kumipitsoja.”

Varaston varustamisesta myös puhuttiin.

“Ville Hartikainen totesi, että sellainen[eli pakastin] olisi saatavilla. Pakastin pitäisi vain kantaa varastolle.

Hartikainen totesi, että asiasta on kyllä puhuttu. Eeva Mustonen ehdotti, että Hartikainen puhuisi vähemmän ja tekisi enemmän.”

“Opintomestari oli toivottavasti opiskelemassa. Pohdittiin, olisikohan opintomestari kohta viinipullon velkaa.”

Ei siis mitään uutta auringon alla.

Vaan yllätyksiä sattuu, ja Tero ehtikin paikalle:

“Hilksa kertoi, että tenttiarkistossa on myös talonrakennustekniikan tentti. Inga Miettinen totesi, että kyseinen tentti varmaan kiinnostaa kiltalaisia, kun Meidän talo -lehtikin kiinnostaa.”

Kokous 17 pidettiin taas aamulla...

“Puheenjohtaja totesi kokouksen olevan laillisesti koollekutsuttu ja vihdoinkin päätösvaltainen.”

“Eeva Mustonen ehdotti pöytäkirjantarkastajiksi Henri Hasselia ja Olli Mäkistä, koska he saapuivat viimeisinä.”

“Olli Mäkinen ilmoitti, että hänen pitää poistua ennen loppua.”

“Eeva Mustonen totesi, että Olli Mäkisen olisi pitänyt sitten tulla ajoissa kokoukseen.”

“Inga Miettinen ilmoitti, että hänen pitää lähteä aikaisemmin.”

“Eeva Mustonen totesi, että siksi myös Miettisen olisi pitänyt tulla ajoissa paikalle.”

Mitä avautumista?

“Tero Hilksa oli asian suhteen harvinaisen pihalla.”



Kuva: Simo Neuvonen

“Olisit tullut ajoissa!”

Niinpä tietysti.

“Tero Hilksa ihmetteli, miksi kokkikurssi on opintoasia. Aleksi Ahtiainen totesi sen olevan kokkauksen opiskelua.”

“Päätettiin pitää seuraava kokous Kotimaan pitkän bussissa noin Porin kohdalla.”

Tästä voimme päätellä Vaasan olevan noin Porin kohdalla. (Toim.huom. kokous pidettiin Vaasassa.)

Alkorytmi suosittelee myös seuraavia pöytäkirjoja:

TiKH 18/03, TiKH 23/02, TiKH 4/02,
TiKH 38/01, ASH 23/00

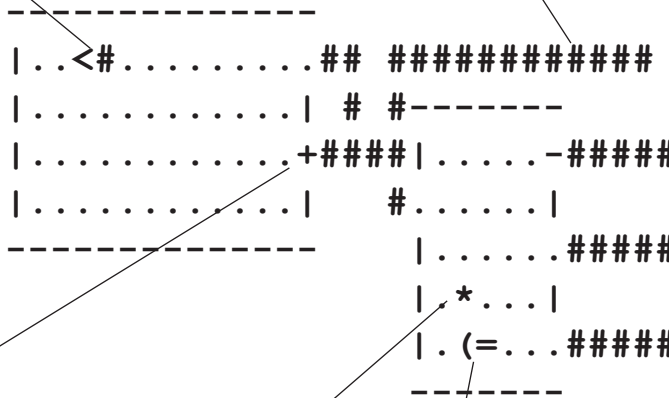
NetHack - pelien kuningas

”So when I die, the first thing I will see in heaven is a score list?”

Riku Saikkonen

Heti portaiden vieressä on pesuallas. Vihje ylhäältä tuleville vieraille?

Tyypillinen umpikujakäytävä. Pitkän pelin jälkeen voit nähdä painajaisia siitä, että suuri vaaleanpunainen H-kirjain jahtaa sinua tällaisessa...



Komitean suunnittelema ovi: lukitun oven vieressä on sen toiselle puolelle vievä oviaukko.

Arvokivi vaiko lasia? Kosketa, piirrä tai laske!

Hymiö? Ei, vaan jokin työkalu ja sormus. Tässä tapauksessa laatikko, jonne voi piilottaa vaikkapa kuolleen peikon.

T-naiset

Teksti: Annu Myllyniemi ja
Anu Markkola
Kuvat: Annu Myllyniemi

Tietotekniikan alaa vaivaa krooninen puutostauti, joka ei näytä hellyttämisen merkkejä. Juuri kukaan ei enää usko pelkästään miesten tai naisten aloja olevan olemassa-kaan, mutta silti kaikista tekniikan aloista etenkin tietotekniikka saa lähes kaikkien naisten karvat pystyyn. Mikä bittien ihmeellisessä maailmassa sitten pelottaa naisia? Lähetimme Tietotekniikan osaston naisille kymmenen kysymystä, joiden avulla yritimme selvittää, ovatko tikkitytöt jotenkin poikkeavia, kun ovat tulleet opiskelemaan tätä alaa. Saimme vähän yli 40 vastausta, mikä oli mukava yllätys naisten määrän tuntien.

Mikä karkottaa hameväen?

Mahdollisia syitä naisten puutteeseen on monia, jotka kaikki kuitenkin johtuvat

pohjimmiltaan yhdestä asiasta. Tietokoneet ovat tytöille melko vieraita. Koulussa ei juuri opeteta tietotekniikkaa, ja se satunnaiseen surfailuun käytetty kotitietokonekin on aika usein isälle tai veljelle hankittu. Tyttöjä ei rohkaista ”miehisten” harrastusten pariin, vaikka tietokoneiden käyttö ei vaadi mitään erityisiä teknisiä taitoja ja käyttömahdollisuudet ovat rajattomat.

Jo yläasteikäisillä tytöillä on selvä käsitys flanellipaitaisista nörteistä syömässä pizzaa ja juomassa energijuomaa koko viikonlopun kestävässä koodaussessiossa. Moinen maine ei varmasti houkuttele nuoria tyttöjä hakeutumaan alalle. Osaston naisten saamat kommentit opiskelupaikkavalinnastaan kertovat jotain vallitse-



vista asenteista: *Anna ja Paula H. Paniikissa*

”Miksi sä opiskelet tietotekniikkaa? Kiinnostaako se sua?”

”Ensimmäinen reaktio on lähes aina epäusko.”

”Miespuoliset eivät usko, naispuoliset pitävät nörttinä”

”Mitäs sinä opiskelet”, ja tulee vastattua että tekniikkaa. Aluksi sitä pidetään hienona, mutta kun tarkentaa, että tietotekniikkaa, niin mies kaikkooa. Taitavat pelätä, että tyttö päihittää koneen käytössä.”

”Ihmiset mykistyvät, syytä en tiedä.”

Tytöt eivät valitse lukiossa pitkää fysiikkaa, koska luulevat sen olevan ”ihan tylsää ja vaikeeta”. Näin suljetaan ovi monen teknillisen yliopiston tietotekniikan osastolle, kun pääsykokeissa ei voi valita fysiikan ja kemian väliltä. Useimmat tytöt tuntuvat myös ajattelevan, että tietotekniikan opiskelu on mahdotonta, jos ei ole koko ikäänsä räpeltänyt tietokoneiden kanssa. Harva myöskään tietää, kuinka paljon erilaisia mahdollisuuksia tietotekniikan opiskelu tarjoaa.

Kannattaako tilannetta yrittää muuttaa?

Useimpia kyselyyn vastanneita ei häiritse naisten vähäinen määrä, vaikka he toivottavatkin lisävahvistukset tervetulleiksi. Onko tilannetta siis väkisin yritettävä muuttaa? Voidaanhan ajatella, että jos naisia ei kiinnosta tietotekniikka, niin

minkäs sille mahtaa. Tulkoot ne, joita kiinnostaa. Ehkäpä jotkut haluavat myös säilyttää nykyisen erityisasemansa. ”Olen osittain tyytyväinen, että saa tehdä töitä miesenemmistöisessä porukassa. Minulla on vähän sellainen käsitys naisvaltaisista työpaikoista että ei käy kateeksi.”

Asia ei kuitenkaan välttämättä ole niin yksinkertainen. Moni tyttö saattaa kaihtaa alaa väri-



Paula N. ja iBook

mielikuvien takia. Tietotekniikka on monipuolinen ala, ei pelkkää koodausta (joka sekkin on yllättävän luovaa puuhaa).

Naiset voisivat tuoda uutta näkökulmaa asioihin, koska kauniimmalla sukupuolella on tunnetusti erilainen ajattelutapa. Yksi epäkohta syntyy siitä, että lahjakkaatkin tytöt valitsevat helposti lyhyen matematiikan esimerkiksi opettajan painostuksesta tai kavereiden perässä. Tämän vuoksi sellaiset tytöt, jotka muuten saattaisivat menestyä alalla, eivät löydä koskaan tietään edes tänne tekniikan kehtoon asti.

Myös osaston naisvähemmistö kaipaisi silloin tällöin lajitovereitaan:

”Joskus olisi ollut kiva tehdä joku harjoitustyö pelkästään naisporukassa. Tämä siksi, että kommunikaatio miesporukassa menee usein yli hilseen.”

”Lähinnä silloin, kun tahtoisi tehdä ”tyttöjuttuja” tyttöjen kesken. Meikit ja vaatteet on kuitenkin kivoja :)”

Mitä on tehtävissä?

Saamissamme vastauksissa ehdotettiin usein, että osaston naiset menisivät esittelemään alaa peruskoululais- ja lukiolaistytöille. Tilaisuuksissa he toisivat ilmi alan monipuolisuuden ja sen, ettei alaa opiskellakseen tarvitse olla valmiiksi tietotekniikkaguru. Vaikka koululaisille tiedottaminen nousi useimmiten esille, myös koulutusohjelman sisältöön kaivattiin muutoksia, jotta alkuun pääseminen olisi helpompaa tytöille. Tytöistä useimmat eivät ole ohjelmoineet lainkaan opiskelun aloittaessaan, ja on selvää, että esimerkiksi Scheme-kurssilla ovat huomattavasti paremmassa asemassa sellaiset opiskelijat, joilla on ohjelmointikokemusta.

Tietotekniikan alalle kaivattiin myös imago-muutosta, jotta nörttimaailma ei näyttäisi tyttöjen silmissä niin pelottavalta. Tähän ei kuitenkaan ehdotettu keinoja. Niitä onkin vaikea keksiä, koska mielikuvat ovat juurtuneet niin syväälle.

Ehkä osasto voisi tulla vastaan, ja muuttaa pääsykoetta siten, että siinä voisi valita fysiikan ja kemian väliltä. Tämä ei kuitenkaan ratkaise asenneongelmaa, joka on ilmeisesti suurin tekijä alan naispuutostaudissa. ”Siitä, että täällä muutetaan jotain, ei mielestäni ole mitään apua, jos tyttöjä jo lukioon mennessä kannustetaan valitsemaan lyhyt matematiikka (minullekin väitettiin, etten pärjää pitkässä - kympin arvosanoilla!)”

100 sanaa:

Henki

Tekstit: Nimettömiä kirjoittajia

Kuvat: Tomas & sneu

Äiti on tulossa kylään illalla, ja minun pitäis saada kämpä siistiksi, mitähän tässä pystyisi tekemään..?

Moppia en omista, enkä uskalla kyllä solunaapureiltakaan kysyä. Pölyä huoneessani kuitenkin on jo kolmen vuoden ajalta, kun en ole kertaakaan jaksanut siivota. Ei hirveästi auttanut suurimpien pölymöttien kerääminen käsinkään, pölyä on ihan liikaa joka paikassa.

Uskaltaisikohan sitä imuroida? Solutilassa olisi kuitenkin joku vanha imuri, jota kukaan ei ole käyttänyt pitkään aikaan. Äiti kyllä opetti ihan selvästi ettei imuria saa käyttää, siksi köhän tuotakaan ei ole kukaan käyttänyt aikoihin, koska jollekin on käynyt huonosti sitä käyttäessään..

Äidin mukaan imurin henki kuitenkin voi imeä pölyn ohella myös sielun..

Kun henkeni minut jättää, mitä minulle tapahtuu? Onko kuoleman jälkeen vain tyhjyyttä, loputonta unta pimeydessä, vai onko kuoleman jälkeen vielä elämää? Jääkö sieluni vain ruumiiseen kiinni odottamaan kehon mätänemistä ja katumaan menetettyjä mahdollisuuksia. Tai kenties henkeni jää maan pinnalle ikuisesti vaeltamaan, muistelemaan mennyttä aikaa.

Ja kun kuolen, kuolenko silmänräpäyksessä auton syöksyessä 200 km/h kohti betoniseinää, vai hitaasti sairaalan letkuissa kituen katumassa syntejäni? Joudunko niiden vuoksi Ozzyn ja Gandhin kanssa käristymään helvetin tuleen? Jospa se olisi vain kiirastuli joka puhdistaa minut ennen kuin pääsen kirkkaille taivaan nummille pelaamaan golfia esi-isieni kanssa.

En tiedä mitä tapahtuu, mutta ehkä saan sen joskus selville.



Silloin kun minä olin pieni, oli pää-rakennuksen uumenissa kiltahuone, jossa oli kaksi henkeä. Ensimmäinen hengistä piti huolta fukseista, siivosi kiltahuonetta, vastasi auliisti kaikkiin kysymyksiin ja tarjosi usein muutenkin apuaan.

Toinen henki, "kiltahenki", haisi hielle pienessä kiltahuoneessa; se karotettiin avaamalla ikkuna talvipakkaseen.

Koitti sitten päivä, jolloin kilta sai uuden kiltahuoneen upouudesta T-talosta. Suuri ja ilmastoitu huone hävitti hielle hai-sevan hengen; vain

harvoin se enää käy vierailulla.

Mutta entä ensimmäinen henki? Onko killan yhdistävä voima vielä tallella kaiken kiireen keskellä?

Näen kiltalaisten auttavan toisiaan opiskeluissa tahtomatta palkkiota, uhraavan vapaa-aikansa tapahtumien järjestämiseen ja huolehtivan toisiansa juhlien jälkeen. Kyllä, killan henki elää!

Hyvä henki, sinä luet tätä kirjoitusta. Haluan sanoa sinulle sanan, jota kuulet harvemmin kuin ansaitset: Kiitos!

Henkeä on yksi maailman vähiten arvostetuista adjektiiveista. Milloin olet kuullut viimeksi sanottavan: “Sillä miehellä oli kyllä maanmahtava ja henkeä hymy.” Ilmausta kuulee harvemmin, koska henkeä on adjektiivi, joka on yleensä lauseessa pääsanansa jälkeen.

Jääkiekon välierissä eräs toinen mies taas ei saanut joukkuettaan syytymään. Häviön syitä voidaan aina spekuloida hamaan



loppuun saakka, mutta eräs otaksunta ei muutu ikinä. Joukkueelta taisi puuttua henkeä, tai tarkemmin sanottuna yhteishenkeä, voitontahto.

Entäpä sanonta “Kissalla on yhdeksän henkeä”. Sanontaa kuulee toisinaan, mutta kuinka moni tietää millainen on henkeä yhdeksän. Termi on usein henkevän keskustelun päähäilypisteessä. Totuuden voi kuulla myös esimerkiksi hisseissä: “Tämä hissi kantaa kahdeksan henkeä”.

On pimeää. Uupunut henki näkee oven, joka on raollaan. Raosta säteilee punaista valoa. Henki leijaillee sisään. Sisällä on ihmisiä, jotka puhuvat ja nauravat lakkaamatta. Henki näkee erityisen kauniin naisen ja päättää hakeutua tämän läheisyyteen. Se leijaillee värikkäiden valojen täyt-tämän huoneen läpi arasti, koska se on täällä aivan ulkopuolinen. Ihmiset huojuvat omituisesti ja tuntuvat nauravan koko ajan enemmän.

Henki toivoo, ettei kukaan huomaisi häntä.

Ihmisethän saattaisivat vaikka pelästyä. Vihdoin henki on kaunottaren luona. “M-moi, käytsä täällä usein?” se sopertaa. Nainen katsoo henkeä inhoavasti. “Lauri, täällä on joku kuokkavieras!” hän huutaa ja katsoo henkeä uudestaan. “Sun henki haisee muuten ihan törkeen pahalle.”

*Synkässä yössä kulkee henki,
nuorena kuollut onneton renki.
Kohtaloon yössä yksin suree
valkeaa helmaa itkien puree.
Poikana hovin talliin pääs' töihin,
vaan pian eksyi syntisiin öihin.
Aatelisneito vietteleli polon,
nuoreen sieluun nakersi kolon.
Luoksensa kutsui, hellänä piti,
rengin sydämess' rakkaus iti.
Vaan kajota rahvas ei saa hienoon,
toiselle luvattuun neitoon vienoon.
Mestauspölkylle rengin vei tie,
vaikk' syyllinen kaikkeen portto se lie.
Vaan aaveena nyt lempeään nyyhkii,
kyyneleet renki helmaansa pyyhkii.
Kun uneen hovissa väki vaipuu,
niin holveissa suruhuudot vain kaikuu.
Tuskaansa huutaa onneton haamu,
vaikenee vasta kun sarastaa aamu.
Murheinen, mestattu levoton henki,
nuori, onneton kuninkaan renki.*

Jännittävä jatkokertomus

Osa II: Tunteet kuumenevat

Tarina: Annu Myllyniemi

Lentokentän tuloaulaan viimeisenä astunut mies ei siis ollut toivottu vieras näillä leveysasteilla. Tuon miehen nimi luki Johnin tuomassa kirjekuoressa. Hänen vierailunsa tiesi pahaa tälle urhealle ryhmittymälle, Å-ryhmälle.

Huoneessa vallitsi painostava hiljaisuus. Ainoastaan Kaarinan raskas hengitys rikkoi sen. Marko ei voinut olla tokaisematta: ”Taisit heilutella käsiäsi liikaa, kun lensit tänne.” Kaarina mulkaksi Markoon sen verran pahasti, että tämä oli laskea alleen. Kaarina oli nainen, jonka kanssa ei kannattanut pelleillä. Hän olisi voinut pelkkää massaansa käyttäen rusementaa isomman miehen hengiltä kuin hytтын.

”Mitä pelleilyä tämä nyt on? Eihän hän VOI tehdä meille näin! Koko elintärkeä toimintamme on vaarassa juuri, kun sitä tarvitaan eniten”, pitkään hiljaisena istunut Murphy puuskahti lopulta. ”Hänenhän piti antaa meille aikaa!” hän jatkoi. Marko ja Kaarinakin pudistelivat päätään tyrmistyneen näköisinä. ”John, nyt alan ymmärtää näennäisesti järjettömän temppusi nerokkuuden”, Kaarina totesi. John nyökkäsi vastaukseksi. ”Mitä me nyt teemme?” kysyi Marko lausuen kaikkien huoneessa olijoiden mielessä pyörivän kysymyksen. Jopa häikäisevistä ideoistaan tunnettu John oli hetken vaiti. Pian hänen silmänsä kuitenkin kirkastuivat. ”Minulla on suunnitelma!”

Kaarina tokaisi: ”En ole varma, haluanko kuulla suunnitelmaasi, John-rakas, mutta kun sinä nyt kuitenkin kerrot sen, niin anna tulla

vaan.” Johnin silmät pullistuivat ja hänen kasvonsa punoittivat kiihtymyksestä. Hän viittoi muut lähelleen, ”koska seinilläkin on korvat”. Kun muut olivat kuulleet Johnin sotasuunnitelman, he pyörittivät hetken epätoivoisen näköisinä silmiään. Murphy rikkoi vihdoin hiljaisuuden kysymällä: ”Onko meillä parempia ajatuksia?” Hiljaisuus kuitenkin syveni entisestään, joten kaikkien oli lopulta myönnettävä, että Johnin radikaali suunnitelma oli ryhmän ainoa keino selviytyä.

Työnjako oli selvä. John, joka osasi tarpeen vaatiessa olla huomaamaton, lähetettiin jälleen tiedustelijaksi. Murphy ja Mark jäivät suunnittelemaan seuraavia liikkeitä, ja Kaarina pääsisi käyttämään ilmiömäisiä ihmishuhdetaitojaan. Hän vaihtoi parhaat päälle ja poukkasi sitten valtavan ryminän saattelemana ulos ikkunasta, jonka hän unohti avata. ”Voi tuota Kaarinaa”, huokasi Marko ihastuneena.

Radiopuhelimet oli viritetty toimintakuntoon, ja Murphy aloitti heti tiiviin salakuuntelun tiettyjen tahojen puhelinlinjoilla ja verkossa.

Aamu alkoi sarastaa, kun Kaarina liiteli kohti omaa tukikohtaansa Aleksanterinkadulla. ”Pois alta, lokit ja lentokoneet”, hän rallatteli törmäillessään milloin mihinkin. Selväähän oli, että törmäykset eivät järkyttäneet Kaarinan omaa lentorataa millään lailla, kun taas uhreille ne saattoivat koitua hyvinkin kohtalokkaaksi. Kaarinan lähestyessä Helsingin keskustaa kello oli jo lähempänä seitsemää, joten hän päätti laskeutua hyvissä ajoin ja mennä ovesta sisään. Hänellä ei ollut varaa herättää enempää huomiota kuin oli väistämätöntä hänen ulkomuodollaan.

Asuntoonsa päästyään Kaarina päätti levätä

”John, nyt alan ymmärtää näennäisesti järjettömän temppusi nerokkuuden.”

hetken. ”Nousen ihan kohta soittamaan sille ketkulle...” hän mietti ennen nukahtamistaan sikeään uneen. Kun Kaarina pomppasi heille, oli jo täysin valoisaa. Kello läheni puoltapäivää. ”Voi tuhannen tulimmaista”, hän sadatteli mielessään, ja alkoi kiivaasti sukia itseään edustuskuntoon. ”Minun on oltava viehkeimmilläni, kun tapaan hänet.” Kaarinan viekoittelun seuraava uhri olisi herra Petersen, joka oli koko sekasorron aiheuttaja. Kaarina oli valittu tähän tehtävään luonnollisen lumovoimansa lisäksi myös sen takia, että herra Petersen pelkäsi häntä kuollakseen. ”Tietysti tulisen naiseuteni takia”, Kaarina totesi itsevarmasti aina, kun tuon pelon syitä ruodittiin. Å-ryhmän miehet olivat leikkisiä poikia, ja he esittivät yleensä toisenlaisia arvioita tilanteen taustoista. Kaarinaa ei moinen irvailu hätkähdyttänyt. Hänet oli kasvatettu ylpeäksi näyttävästä rungostaan.

Kun Kaarinan kasvoilla oli tukeva kerros pakkelia ja hän oli ruiskuttanut päälleen puoli pullollista voimakkainta parfyymiään, hän työnsi radiopuhelimen varmaan piiloon kolmannentoista vatsamakkaransa alle ja astui ulos ovesta. Äidit vetivät lapsensa lähelle itseään, kun Kaarina käveli vastaan. ”Kateeliset ruipelot”, hän hymähti itsekseen. Tanner tärisee, kun hän lähestyi Tanskan suurlähetystön portteja. Kaarina asteli suurlähettilään huoneeseen tämän sihteerin epätoivoisista estely-yrityksistä piittaamatta. Herra Petersen oli huoneessa pitämässä hätäpalaveria suurlähettilään kanssa. ”Christian, JUMALAUTA! Mitä pelleilyä tämä nyt on?!”

Herra Petersenin kasvoille tulvahti kirkas puna, ja hän alkoi hikoilla silminnähtävästi. ”K-Kaarina, m-mi-mitä sinä täällä teet?” Suurlähettilään kasvoilla oli kysyvä, ellei jopa

närkästynyt ilme. ”Tiedäthän sinä, Christian hyvä, ettei tällainen peli vetele. Meillä oli sopimus!”

Samaan aikaan Å-ryhmän salaisessa tukikohdassa Murphy ja Marko yrittivät tiiviisti murtautua Petersenin luotsaaman järjestön tietojärjestelmään. Se ei ollut helppoa, mutta ei myöskään mahdotonta. John piti kaksikkoon jatkuvasti yhteyttä. Hän oli jälleen lentokentällä tarkkailemassa, tulisiko maahan lisää epämieluisia vieraita. Asia oli niin, että pelkästään Petersenin läsnäolo ei ollut aivan lopullinen sinetti ryhmän kohtalolle, mutta jos koneesta astuisi hänen vaimonsa, asiat olisivat todella huonossa jamassa. Rouva Petersen oli varsin topakka täti, joka saisi pistettyä rattaat välittömästi pyörimään. Tanskasta olisi tulossa samana päivänä vielä viisi lentoa, ja John katsoi parhaaksi tarkastaa kaikkien niiden matkustajat.

Kolmanteen laskuun mennessä John alkoi olla jo huojentunut. Hän huomasi sen kuitenkin ennen aikaiseksi, kun rouva Petersen astui porteista tuloaulaan. Maria Petersenillä oli tuima ilme kasvoillaan. John koetti tekeytyä mahdollisimman huomaamattomaksi. Johnista tuntui, kuin rouva Petersenin astelu läpi aulan olisi kestänyt tuntikausia. Aika hidastui tuon tumman ja pelottavan itsevarman naisen lähellä. Heti, kun Maria Petersen oli astunut ovista ulos hännystelijöiden saattelemana, John kokosi itsensä ja tarttui kiihdyksissään radiopuhelimeen. ”Murphy, meille on tiedossa lisää ongelmia.”

Tarina jatkuu syksyllä.

Kieli pitkällä: Hangul

Tomas Günther

Heipä hei, rakkaat kielitieteilijät ja muut lapsenmieliset. Tänä Kieli Pitkällä -sarjan aiheena on korealainen aakkosto, Hangul. Sivuamme hiukan Hangulin historiaa ja käymme läpi sen merkistön ja kirjoitusohjeita. Ensi numerossa vuorossa on naapurimaassamme käytettävä, veljeksien Kyrillos ja Metodios kehittämä, aakkosto.

Koreassa käytettävä Hangul-aakkosto on yksi maailman foneettisimmista ja tehokkaimmista kirjoitusjärjestelmistä. Tiedemiehet ja kieliasantuntijat ympäri maailman ylistävät tämän aakkoston tieteellistä rakennetta ja ainutlaatuisuutta. Hangul-aakkosto on hyvin samantyyppinen kuin Suomessakin käytettävä; kummassakin yhtä äännettä vastaa yksi merkki. Siksipä Hangul-merkkejä voi käyttää myös suomen kirjoittamiseen, ja sen salakirjoitusmaisia ominaisuuksia sopii hyödyntää. Koska Hangul on yksinkertaista ja siinä on vähän merkkejä, sen opettelu on varsin vaivatonta – Jos et opi sitä tätä artikkelia tutkailtuasi, et vain osaa ;)

Historiaa

Hangul kehitettiin aikoinaan kuningas Sejongin hallitessa Koreaa. Aakkosto julkistettiin vuonna 1446. Kuningas Sejong (세종대왕, hallitsi 1418-1450) oli murheissaan kansansa lukutaidottomuuden takia. Virallisesti käytössä oli vaikeasti opittava kiinalainen aakkosto, jota köyhällä kansanosalla ei ollut mahdollisuutta opiskella. Maassa käytettävä kieli oli kuitenkin korean kieli, jota ei pystynyt ilmaisemaan täydellisesti kiinalaisilla merkeillä. Lisäksi kansa ei voinut tehdä esimerkiksi kirjallisia valituksia viranomaisille saatikka kirjata tietojan ylös jälkipolville. Niinpä ahkeraksi, hyväntahtoi-

Hangul	Konsonantin lausuminen		
	Sanan alussa	Tavun alussa	Tavun lopussa
ㄱ	[k] – kissa	[k] – kissa	[k] – irak
ㄲ	[g] – gerundi	← sama	← sama
ㄴ	[n] – nepal	← sama	← sama
ㄷ	[t] – taso	[d] – dillinger	[t] – ravut
ㄸ	[d] – daami	← sama	← sama
ㄹ	[r/l] – r kuten engl.	← sama	[l] – sammal
ㅁ	[m] – moppi	← sama	[m] – hmm..
ㅂ	[p] – poliisi	[b] – baari	[p] – säp
ㅃ	[b] – biljardi	← sama	← sama
ㅅ	[sh] – samppanja	← sama	[t] – ravut
ㅆ	[s] – sesonki	← sama	[t] – ravut
ㅇ	[] – ei lausuta	← sama	[ng] – boing
ㅈ	[ch] – Che Guevara	[dz] – gillette	[t] – ravut
ㅉ	[dz] – gillette	← sama	[t] – ravut
ㅊ	[tsh] – hatshiuuh	← sama	[t] – ravut
ㅋ	[kh] – khaki	← sama	← sama
ㆁ	[th] – thumps!	← sama	[t] – ravut
ㆁ	[ph] – phuuuh	← sama	[p] – säp
ㅇ	[h] – hanuri	← sama	[] – ei lausuta

seksi ja tieteellisesti suuntautuneeksi kuvailtu Sejong kehitti yhdessä tiedemiestensä kanssa uuden ja mullistavan aakkoston. Aakkoston, jonka alkuperäisen nimen ”Hunmin chongum”:n merkitys on kirjaimellisesti ”oikeat äänteet kansan opetukseen” (toim. huom. vapaa suomennos). Tuolloin alkunsa saaneessa Hangul-aakkostossa oli 28 merkkiä, joista nykyään on käytössä 24: 10 vokaalia ja 14 konsonanttia. Tätä nykyä Koreassa ei ole lukutaidottomuutta, ja päivän sana on kirjoitetaan tietokoneohjelmat Hangul-merkeillä.

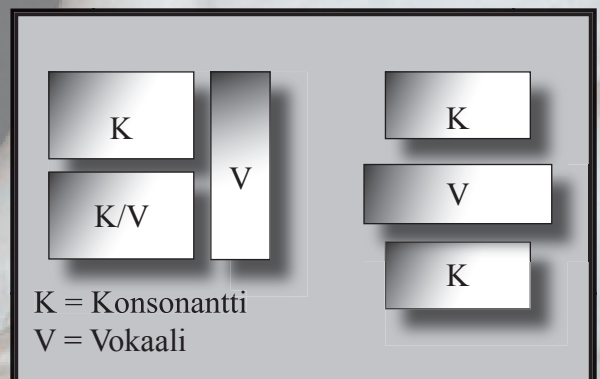
Ääntäminen

Kirjaimien ääntäminen on loogista. Joidenkin konsonanttien ääntäminen riippuu niiden paikasta sanassa ja tavussa. Jos konsonantti on kirjoitettu kaksi kertaa peräkkäin, sen äänne on vastaava mutta kovempi, suljettu kurkkuäänne. Muutama äänne on hiukan erilainen kuin suomessa, ja koreasta puuttuvat ainakin suomalaiset konsonanttiäänteet ”r” ja ”f”. Tulipa tuossa viime vuonna Soulin kadulla eräskin mies kertomaan innoissaan, että hän oli juuri viettänyt pari kuukautta ”Pinland”:ssa eli Suomessa...

Ohessa on taulukoituna kirjainten ääntämiset suomalaisittain lausuttuna. Ohjeet eivät noudata kumpaakaan virallista transkriptiojärjestelmää, koska niissä käytetään foneettisesti vajavaisia, englanninkielisiä lausumisohjeita. Englannissa on 5 vokaalia, koreassa 10. Sivuhuomatuksena: Monissa kielissä, joissa ei käytetä foneettista kirjoitusjärjestelmää (esimerkiksi englannissa), ollaan tavallaan palattu kuvakirjoitukseen. Nyt vain kuvien tilalla on kirjaimia, joiden kirjoitusjärjestystä ei voi päätellä sanan ääntämisasusta, vaan se pitää muistaa ikäänkuin kuvana.

Hangul	Vokaalin lausuminen
	(e.) = englantia, (r.) = ruotsia
ㅏ	[a:] – aava
ㅑ	[o:] – toosa
ㅓ	[o/u:] – *
ㅕ	[u:] – juusto
ㅗ	[y:] – nu (r.)
ㅛ	[i:] – miina
ㅜ	[ä:] – ääni
ㅠ	[e:] – teeri
ㅟ	[ja:] – jaa
ㅠ	[jo:] – joo
ㅝ	[jo:] – joo (vauvalle)
ㅠ	[ju:] – juu
ㅞ	[jä:] – jää
ㅠ	[je:] – jee
ㅟ	[wa:] – wazaa
ㅞ	[wä:] – wax (e.)
ㅟ	[wo/a:] – wonder (e.)
ㅠ	[we:] – wet (e.)
ㅟ	[wei:] – way (e.)
ㅠ	[wi:] – (e.)
ㅠ	[yi] – hyi

* kirjain ”ㅓ” lausutaan kuin ”o” tai ”a”, mutta suu on supussa, kuten ”u”:ta lausuttaessa. Siispä kutsun tätä vokaalia ”taka-u”:ksi.





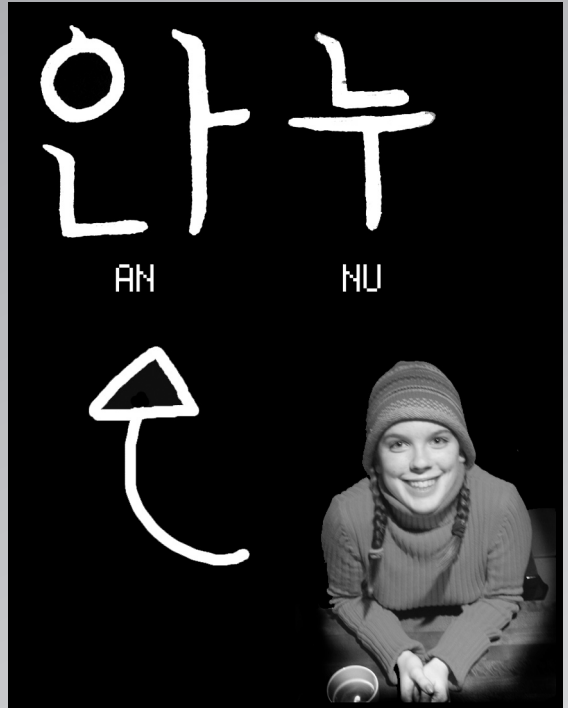
Uskaltaisitko syödä tätä makkaraa?

Kirjoittaminen

Samaan tavuun kuuluvat kirjaimet kirjoitetaan yhdeksi kokonaisuudeksi. Tämän vuoksi kirjoitus saattaa ensivilkkaisulla vaikuttaa muodostuvan kuviomerkeistä.

Kun kirjoittaa Hangul-aakkostolla, on pidettävä mielessään muutama yksinkertainen sääntö:

- Tavut alkavat aina konsonantilla. Tyhjä-konsonantilla ”ㅇ” korvataan puuttuva konsonantti. Konsonanttia seuraa vokaali.
- Koreassa on vaaka- ja pystyvokaaleita. Tavun kirjainten kirjoitusjärjestys riippuu



Päätoimittaja kirjoitti nimensä tauluun

siitä, minkälainen vokaali tavussa on. Edellisellä sivulla on kaaviokuva rakenteesta. Kaksimerkkisissä tavuissa kaavion viimeinen merkki jätetään kirjoittamatta (kts. kaavio 1).

- Tavujen kirjoittaminen aloitetaan ylhäältä vasemmalta ja liikutaan vasemmalta oikealle ja ylhäältä alas.
- Kirjoitusmerkkejä voidaan yhdistellä tilanteesta riippuen näyttämään yhdeltä merkiltä. Tätä käytetään lähinnä käsinkirjoituksen nopeuttamiseksi.
- Yhdessä tavussa on kaksi tai kolme kirjainta.

Harjoittelemaan siitä!

Avuksi voit ottaa vaikka demoversion Read-Write Korean -ohjelmistosta.
URL: <http://www.declan-software.com/products.htm#ReadWriteKorean>

Alkorytmi 1111 vuotta sitten

Koonnut: Simo Neuvonen

”Lähtökohtana täytyy kaikessa killan tapaisen yhdistyksen toiminnassa olla se, mitä jäsenet haluavat tehdä. Jos joku haluaa pelata killan puitteissa bridgeä tai järjestää joystick-yhteishankinnan, täytyy siihen olla mahdollisuus.” (”Linjoja” - PJ:n puserrus, Olli, AR 1/88)

”Koko kansa on rypiskelevän ja vaimoan hakkaavan Nykäs-Matin hullaannuttama ja huumoria pitäisi repiä miesten viestihihdosta.” (Syysblues 26.2.1988 - Raivo Raitis, AR 2/88)

”Useimmat ovat varmaan kuulleet että kävimme viime kesänä Otaniemestä seitsemän hengen voimin Ruättissa, Linköpingissä, jossa oli pohjoismainen tietotekniikan opiskelijoiden tapaaminen. Perustimme siellä NUCC:in (Nordic University Computer Clubs) joka jäseniä on pohjoismaissa korkeakouluissa toimivia tietojenkäsittelyyn liittyviä yhdistyksiä ja sitä kautta kaikki niiden jäsenet. Lupaudimme yhdessä OtaDATAn kanssa järjestämään seuraavan tapaamisen 11.6. - 12.6.1988 Otaniemessä.” (Muutama sananen (739 kpl) mUlkomministeriltä, Pertti, AR 3/88)

”Erikaisen kunniamaininnan taas voisi antaa sille phuksille, joka käsitti ilmauksen ’phuksipisteen voi antaa vain hallituksen jäsen’ liian kirjaimellisesti ja kävi hakemassa Pekka Vennamolta pisteen.” (Zichteerin Zivallus, AR 5/88)

”Kävimme tuossa taannoin Pekka Nikander, Erkki Koivusalo, Jussi Harvela ja minä luovuttamassa rehtorille Pekan keräämän adressin Nixulan koneiden uusimisesta. Asiasta olikin jo ehditty tehdä jonkinlainen päätös. Miljoona maksuvalinettä on luvassa konekannan uusimiseen. Suunnitelmana lienee hankkia kymmenkunta Unix-työasemaa sekä yksi vähän isompi masiina (MikroVAX?) korvaamaan paria Altosta. Lisäksi rehtori suhtautui varsin myönteisesti uusien modeemien hankkimiseen opiskelijoiden käyttöön.” (PJ:n puserrus, Olli, AR 6/88)

”... arvostelu on kohdistunut juuri näiden vaihtosien kustannuksiin. On epäilty, että hallitus kähmii killan rahoja omaan rypypäämiseensä. No, näinhän tietysti onkin. Miksi kukaan lähtisi vuodeksi palkatta töihin killan hyväksi jos ei kilta edes tarjoaisi yhtä iltaa?

Hallituksen jäsenet tekevät kuka enemmän kuka vähemmän täyspäiväisesti töitä killan eteen --- Budjetin käsittelyssä viime keväänä erityisesti harkittiin, mikä summa on sopiva antaa hallitukselle vaihtositsejä varten. Niinpä tuntuukin nyt varsin epäasialliselta tässä vaiheessa enää keskustella määrärahojen suuruudesta.” (Puhiksen ja rahiksen apologia, Olli & Janne, AR 6/88)

”Ne ektoplasman irvikuvat viime vuoden hallituksesta, jotka eivät ole palauttaneet kiltahuoneen avainta parempiin käsiin tehköön sen nopeasti, sillä minäkin haluan päästä illanviettojen jälkeen nauttimaan siellä olevan sohvan pehmeystä. Ei, en aio nukkua siellä, sehän on kiltahuoneessa kiellettyä.” (Sopulin sepustus, login:valkeala, AR 3/88)

”Lähtö oli tosi sikamaiseen aikaan, eikä tunnelmia paljon helpottanut KIKin aneemiset pippalot rantasaunalla. Kimmon puolesta on tunnustettava, että oli pirullisen nerokas idea ottaa passit ja lompakot mukaan lölyyn. Itse asiassa olimme kuitenkin jo reippaissa laitamyötäisissä ennen Helsinkiä, josta viimeiset onnettomat poimittiin kyytiin --- Suurta suosiota herättäneiden venäläisten huopahattujen ohella löysimme muutakin ylellisyystavaraa, mutta sinisiä hyppykkepejä emme kuitenkaan ostanee. Neuvostoliiton pirulliset tullimääräykset nimittäin kieltävät ehdottomasti kaiken sotilasmaterialin viennin pois maasta --- Penseän hotellin penseässä ravintolassa Kaitsu kokeili venäläisten ruuvien kestävyyttä. Eivät, piru vieköön, kestäneet...” (Pirullisen syntinen Leningrad ja miten se minuun vaikutti (raportti Lenskin Excultra -88), AR 6/88)

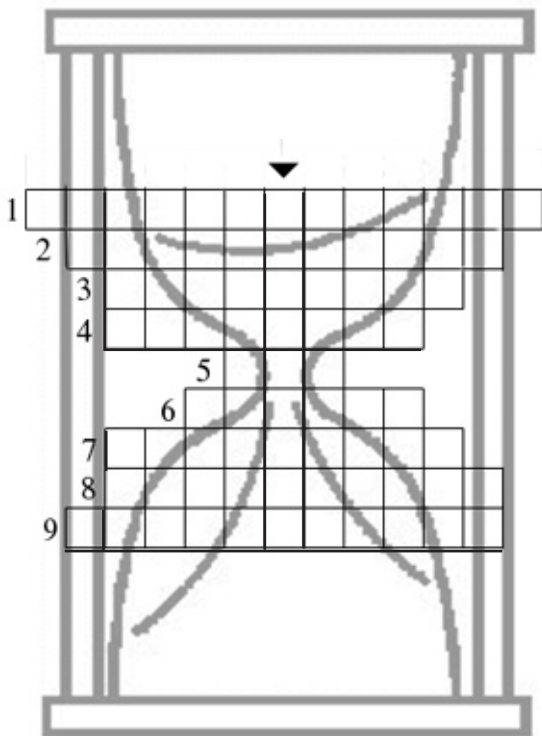
”29.04. Kello 18 alkaa fuksispeksit Dipolissa, jonka jälkeen yhdeksän maissa siirtyvät jäynäjoukkue omana ja muut omina ryhminään velvollisuuksiensa pariin tummenevaan keväiseen yöhön. Fuksit, kannustusta speksi- ja jäynäjoukkueelle, sillä he ovat ansaitsemassa teille sitä syksystä asti odotettua päänlämmittintä.” (AR 4/88)

Kaikki killan ”arkistojen” kätköistä löydetty vanhat Alkorytmit ovat luettavissa kiltahuoneella. Tutustu killan historiaan, lue vanhoja Rytmejä!

PIKKU-TIKKILÄISEN PUUHAPALSTA

Ristikko: Riku Saikkonen

Muut: Eeva Mustonen



Hiekka valuu jo! Keksitkö vastaukset nopeasti?

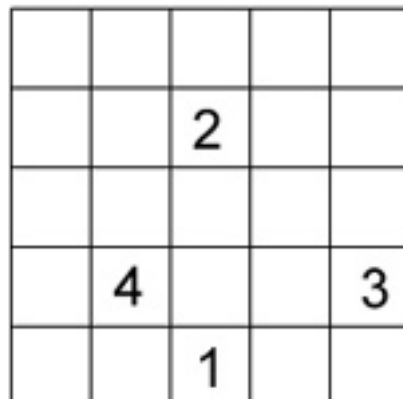
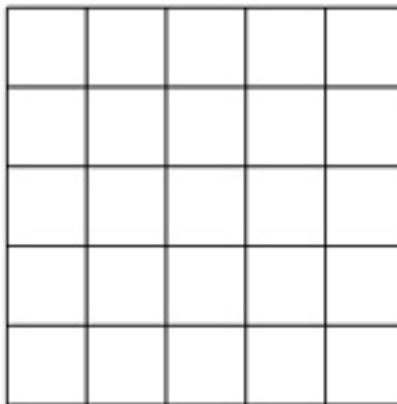
- 1: prosessori jota ei ole olemassa
- 2: poistaa sen jota kukaan ei tunne
- 3: tässä ei koskaan pysytäkään
- 4: täällä ollaan ennen deadlinea
- 5: foo:n jälkeen
- 6: kääntää kieltä lennossa
- 7: liian helppo (vai?)
- 8: muuttuva / ajonaikainen
- 9: käyttö-

Pystyy: kiltikseltä löytyvä peli, jossa näitä sanoja selitetään

Muutama toimari piileskelee nimihirviöiden takana. Ketkä?

- Bart Soma Jinks
- Ninnu A. Kelvoke
- Aaron Sunnu
- Lalli Kaito
- Äiti Plur Kanne

Alla näet 5x5 ruudukon. Täytä se numeroilla 1-25 siten, että siirtyessäsi alas, ylös tai sivulle, hyppäät kahden ruudun yli (katso esimerkkialoitus) ja siirtyessäsi vinoon hyppäät yhden ruudun yli. Tämä pähkinä pelastaa tylsän luennonkin, jos sinulla vain on ruutupaperia mukanasasi...



NIKSI-PERTTI

Älä kuvittele pystyväsi opiskelemaan kiltiksellä.
Mene kirjastoon ja vapauta paikkasi oikealle idlaajalle.

Haluatko pelata bridgeä? Mene kiltikselle.

Jos huomaat kiltacamista, että vihollisesi on kiltiksellä...
...pane tik-radioon soimaan huonoa musaa.

Käy suihkussa ja vaihda sukat ennen kiltikselle tuloasi...
...niin sinulla on jatkossakin ihmisiä, joiden kanssa voit ryypätä.

Jos epäilet, että kiltiksen sohvalla lojuvalla kasalla on sars-epidemia,
laita sukkahousujen haarakiila suusi ja nenäsi eteen ja sido teräosat
kiinni pääsi taakse. Niin saat hyvän ja halvan hengityssuojan.

PILAKUVA



M-salissa
pe 25.4.2003 klo18

